

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 27 -09- 2019		
Prilog	☒ Neposredno	☐ Poštom
Klasa: UP/II-034-02/19-01/633		
Ur. broj: 383-01/19-9		

Poslovni broj: UsII-448/19-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Biserke Kalauz, predsjednice vijeća, Slavice Marić-Okičić i Gordane Marušić-Babić, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Lavčević d.d. Split, Bihaćka 2 i Lavčević – Inženjering d.o.o., Bihaćka 2, Split, koje zastupa opunomoćenik Mirko Budić, odvjetnik iz Splita, Ljudevita Posavskog 12A, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Grad Rijeka, Korzo 16, Rijeka i VGV d.o.o. Ljubljana, Tehnološki park 24, Republika Slovenija, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 12. rujna 2019.,

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/19-01/633, urbroj: 354-01/19-6 od 7. kolovoza 2019.

II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika klasa: UP/II-034-02/19-01/633, urbroj: 354-01/19-6 od 7. kolovoza 2019. odbijene su žalbe tužitelja (Zajednice ponuditelja Lavčević d.d. Split i Lavčević – Inženjering d.o.o. Split) izjavljene protiv Odluke o odabiru, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2019/S 0F2-0003637 od 7. veljače 2019. (točka 1. izreke). Točkom 2. odbijen je zahtjev tužitelja (Zajednice ponuditelja) za naknadom troškova žalbenog postupka.

Navedenom je odlukom naručitelj javne nabave Grad Rijeka kao najpovoljniju odabrao ponudu ponuditelja VGV d.o.o., Ljubljana, Republika Slovenija.

Tužitelji u tužbi ponavljaju navode iz žalbe, i u bitnome, navode da je osporeno rješenje doneseno na temelju pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. Tvrde da Troškovnik odabranog ponuditelja nije popunjen sukladno točki 6. dokumentacije o nabavci (Don), kao i da se ponuditelj nije pridržavao odredaba članka 280. stavka 4. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ broj: 120/16.- dalje: ZJN). Smatraju da je naručitelj postupio protivno odredbama ZJN-a kada je odabranog ponuditelja pozvao da zamijeni gospodarski subjekt na čiju se sposobnost oslanja u svrhu dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti, jer je naknadna zamjena gospodarskog subjekta, na kojeg se ponuditelj oslonio u dokazivanju ispunjavanja uvjeta tehničke i stručne sposobnosti, nakon isteka roka za predaju ponuda, nedvojbeno izmjena ponude, a ne postupanje u smislu članka 293. stavka 1. ZJN-a (dopuna, razjašnjenje, upotpunjavanje ili dostava nužnih informacija ili

dokumentacije). U prilog te tvrdnje pozivaju se na pravno shvaćanje suda Europske unije iz presude toga suda broj C-387/14 od 4. svibnja 2017. i shvaćanje Visokog upravnog suda izraženo u presudi poslovni broj: UsII-32/19-9 od 7. ožujka 2019. Predlažu da ovaj sud poništi osporeno rješenje tuženika, Odluku o odabiru od 3. srpnja 2019., naloži tuženiku da naknadi tužitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 70.781,25 kn i da naloži tuženiku da tužiteljima naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn. Ujedno traže trošak sastava tužbe u iznosu od 2.500,00 kn uvećano za porez na dodanu vrijednost po stopi od 25% u iznosu od 625,00 kn.

Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi navodima tužbe i tužbenog zahtjeva. Smatra da je osporeno rješenje na zakonu osnovano iz razloga navedenih u obrazloženju. Tvrdi da je prethodno pravomoćnim i izvršnim rješenjem od 3. lipnja 2019. odlučio o žalbenom navodu tužitelja kojim je osporavao ponudu odabranog ponuditelja vezano uz ispunjavanje Troškovnika te ukratko citira dio tog rješenja i poziva se na odredbu članka 404. stavka 3. ZJN-a. S obzirom da nije ovlašten kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmet prethodne žalbe u istom postupku nabave, smatra da je taj žalbeni navod neosnovan. Vezano za zamjenu gospodarskog subjekta na koji se odabrani ponuditelj oslonio, ističe da je takva izmjena ponude dopuštena, sukladno članku 275. ZJN-a. Drži pogrešnim tumačenje članka 275. ZJN-a od strane tužitelja kao i pozivanje na presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-32/19-9 od 7. ožujka 2019., te navodi razloge zbog kojih pozivanje na te odluke nije osnovano. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev, a podredno u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva da sam riješi stvar u skladu s člankom 58. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.-dalje: ZUS) i člankom 434. stavkom 4. ZJN-a.

Zainteresirana osoba Grad Rijeka u odgovoru na tužbu protivi se navodima tužbe i tužbenom zahtjevu. Vezano uz tužbeni razlog glede Troškovnika navodi da je tužitelj taj razlog iznio kao žalbeni razlog u prvoj žalbi protiv Odluke o odabiru od 18. travnja 2019., o kojem razlogu je tuženik svojim rješenjem od 3. lipnja 2019. odlučio na način da je žalbeni razlog ocijenio neosnovanim. Protiv te odluke tuženika tužitelji su mogli pokrenuti upravni spor što nisu učinili. Stoga smatra da je pravilno u skladu s odredbom članka 404. stavak 3. ZJN-a tuženik taj ponovljeni žalbeni razlog ocijenio neosnovanim. Poziva se i na odgovor na žalbu od 6. svibnja 2019., u kojem je odgovoru detaljno iznio argumente kojima potkrepljuje svoju ocjenu o uredno popunjenom Troškovniku ponuditelja koji odgovor dostavlja u prilogu.

Smatra neosnovanim i tužbeni navod glede zamjene gospodarskog subjekta s obzirom da je u skladu s uputom tuženika u rješenju od 3. lipnja 2019. naručitelj bio obvezan primijeniti članak 275. ZJN-a i od odabranog ponuditelja zatražiti zamjenski subjekt na čiju se sposobnost oslonio, što je naručitelj i učinio. Tvrdi da presuda suda EU od 4. svibnja 2017. i presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 7. ožujka 2019. nisu primjenjive jer se ne radi o identičnom činjeničnom stanju kao u ovom slučaju, te detaljno obrazlaže razliku. Stoga smatra da nisu osnovani tužbeni razlozi te predlaže žalbu odbiti.

Zainteresirana osoba VG 5 d.o.o., u odgovoru na tužbu protivi se navodima tužbe i tužbenom zahtjevu. Navodi razloge zbog kojih smatra da tužbeni navodi vezani uz Troškovnik i zamjenu gospodarskog subjekta nisu osnovani, pozivajući se pri tom na odredbe članka 275. ZJN-a i članka 63. iz Direktive 2014/24/ES. Iznosi i pravni stav suda Europske unije.

Smatra da presuda suda EU od 4. svibnja 2017. i presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 7. ožujka 2019. nisu primjenjive jer se ne radi o identičnom činjeničnom stanju kao u ovom slučaju te detaljno obrazlaže razliku. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Sud je presudom riješio spor bez rasprave primjenom odredbe članka 36. stavka 1. točke 4. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.-dalje: ZUS), jer su tužitelji u biti osporili samo primjenu prava, činjenice su nesporne, a stranke u tužbi i odgovoru na tužbu nisu izričito zahtijevale održavanje rasprave.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, uzimajući u obzir činjenice utvrđene u upravnom postupku, ovaj Sud je utvrdio da je osporeno rješenje doneseno u pravilno provedenom upravnom postupku te na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja uz pravilnu primjenu materijalnog prava. U obrazloženju osporenog rješenja tuženik je izložio sve bitne činjenice koje proizlaze iz provedenih dokaza u upravnom postupku, te je, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje i relevantne propise, naveo razloge zbog kojih je odbio žalbu tužitelja, odgovorivši pritom na sve žalbene navode. Time je tuženik postupio u skladu s odredbom članka 120. stavka 3. u vezi s člankom 98. stavkom 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 47/09.), a tužitelji te razloge žalbenim navodima nisu doveli u sumnju.

Tužbene prigovore tužitelja vezano uz Troškovnik, ovaj Sud smatra neosnovanim. Radi se o navodima (prigovorima) koji su tužitelji isticali u prijašnjem upravnom postupku i o kojima se tuženik očitovao u rješenju od 3. lipnja 2019. Pravilnost tih činjenica tužitelji su mogli osporavati pred Visokim upravnim sudom, pa budući da nisu tako postupili, te prigovore ne može se sada osporavati u ovom postupku.

Tuženik se očitovao i u odnosu na prigovore tužitelja glede zamjene gospodarskog subjekta navodeći razloge zbog kojih isti nisu osnovani, pozivajući se pri tom na mjerodavne odredbe ZJN-a i praksu EU. Ovaj Sud u potpunosti prihvaća te razloge. Stoga Sud smatra neosnovanim i taj tužbeni navod.

Slijedom izloženog, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. i članka 79. stavka 4. ZUS-a odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 12. rujna 2019.

Predsjednica vijeća
Biserka Kalauz, v.r.

Za točnost otpredavanja - ovlaštena službenica

Tanja Nemčić